

MLADI STRAŽARJI

Ilustracija M. Sedeja.

Venceslav:
**Drevo
v bregu.**
(November 1920.)



Nekoč je cvetel za vasjo mogočen gozd. Vse je zelenelo v njem, tujci so se ustavili pred njim in se čudili. Zdaj ga pa ni več, eno samo drevo stoji v bregu, samoten bor.

Drvar Marko je molčec človek. Ondan je pa prijokal v vas, šel od hiše do hiše in tožil, kako je bolan. Prišli so od juga ljudje in so začeli sekati. Ko je padlo zadnje drevo, je Marko umrl.

Debla so vozili po široki cesti na jug, drvarja so pa nesli na vrt za vaško cerkvijo. Ko je stari župnik blagoslavljal grob, je bil ves breg za vasjo prazen in pust.

Počasi so vozili les iz vasi. Zadnja debla so ležala še v bregu, na Markovem grobu je pa vzrasel bor, prečudno lep in zelen. Gledali so ljudje, čudili se, potem so drevo izkopali in ga nesli v breg. Tistega dne so tujci odpeljali zadnji kos lesa.

Zdaj raste bor sredi pustega brega. Samo pri nas vemo, zakaj raste. Eno samo drevo sredi praznote, ena sama misel sredi težkih dni.

Kdaj bo bor zacvetel čez ves breg? — — —